

TÜDŐKÁROSODÁS VIZSGÁLATA GYOMORTARTALOM ASPIRÁCIÓJÁT KÖVETŐEN A KÖZVETLEN AKTIVÁCIÓS ÉS A KÖZVETETT VAGUS-MEDIÁLT BRONCHOKONSTRIKCIÓS MECHANIZMUSOK SZEPARÁLT MÉRÉSÉVEL

Fodor G^{*}, Balogh Á[#], Érces D[§], Balázs M[#], Babik B[#], Peták F^{*}

SZTE, *Orvosi Fizikai és Orvosi Informatikai Intézet, [#]Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet, [§]Sebészeti Műtéttani Intézet

Bevezetés: Gyomortartalom aspirációja, a tüdőt közvetlenül bronchoaktív anyagok szekréciójával, illetve neurális közvetett úton károsíthatja. Célunk e mechanizmusok szerepének elkülönítése valamint az emelt PEEP hatásának becslése volt.

Módszer: Thoracotomizált malacokban a főhörgőket szelektíven intubáltuk. A jobb tüdőfélbe 0,5 ml/kg gyomortartalmat instilláltunk (pH=2), míg a bal tüdőfél érintetlen maradt. A méréseket 4 (n=5) illetve 10 H₂Ocm (n=6) PEEP-en végeztük. A fél tüdők impedanciáját (Zrs) mértük az aspiráció előtt, és azt követően, melyből a légúti ellenállást (Raw) határoztuk meg.

Eredmények: Az intervenciós tüdőfélben szignifikáns emelkedést tapasztaltunk Raw-ban, mely maximális emelkedése 15 percnél 4 H₂Ocm PEEP mellett magasabb volt, mint 10 H₂Ocm esetén (292±188[SE]% vs. 30±14%, p<0.05). Az ép oldalon nem észleltünk változást. Az aspirált tüdőfélben magasabb PEEP-en az Raw a 120. percre normalizálódott, míg az alacsonyabb PEEP-en magasabb maradt.

Konklúzió: Eredményeink az akut tüdőkárosodás mértékének csökkenésére utalnak magas PEEP fenntartása esetén, valamint az indirekt neurális út elhanyagolható mértékére mutatnak rá a bronchokonstrikció kialakulásában.